

Modlitwa wiernych

Wszchemogący, wieczny Boże, Stwórco świata i człowieka. Stajemy dziś przed Tobą – chrześcijanie i muzułmanie – potomkowie Abrahama, Izaaka, Jakuba, jako promotorzy w miłości i przyjaźni.

1. Boże Ojcze, dawco wszelkiego życia, obdarzaj chrześcijan i muzułmanów zdolnością wzajemnego miłowania i przyjaźni. Ciebie prosimy...
2. Jezusie Chrystusie, Synu Boży, Odkupicielu i Zbawicielu, wskazuj chrześcijanom i muzułmanom drogę miłości i przyjaźni, właściwego postępowania, szacunku wobec siebie, troski o świat i drugiego człowieka. Ciebie prosimy...
3. Duchu Święty ożywiaj nasze działania – chrześcijan i muzułmanów – na rzecz wspólnego dobra, sprawiedliwości społecznej, pokoju, miłości i przyjaźni. Ciebie prosimy...
4. Kościele bądź przykładem oraz wsparciem dla chrześcijan i muzułmanów w dążeniu ku prawdzie, miłości, przyjaźni, świętości. Ciebie prosimy...
5. Wierni – chrześcijanie i muzułmanie – dzielimy się ze sobą i innymi ludźmi świadectwem głębokiej wiary, niezłomnej nadziei, prawdziwej miłości i przyjaźni. Ciebie prosimy...

oprac. Ks. Leonard Fic, Paweł Szuppe (K. ds. D. z R.Nchrz)

Program obchodów XXIV Dnia Islamu

I. Zawiązanie wspólnoty

II. Muzyka Orientu

III. Wprowadzenie

- przywitanie uczestników i nawiązanie do tematu
- odczytanie przesłań

IV. Czytanie Ksiąg Świętych

- czytanie fragmentów Pisma Świętego
- czytanie z Koranu

V. Dwugłos chrześcijańsko-muzułmański

VI. Modlitwy i znak pokoju

- *du'a* – muzułmańska modlitwa spontaniczna
- modlitwa wiernych zakończona modlitwą „Ojczy nasz”
- znak pokoju

VII. Agapa

Rada Wspólna Katolików i Muzułmanów działa od 1997 r. i stawia sobie za cel propagowanie dialogu między wyznawcami tych dwóch religii w Polsce i Europie Środkowo-Wschodniej. Jest organizacją oficjalnie uznaną przez Konferencję Episkopatu Polski. To z jej inicjatywy każdego roku w Polsce obchodzony jest Dzień Islamu w Kościele katolickim, który został wpisany do oficjalnego kalendarza Kościoła w naszym kraju.

Na czele Rady stoją: prof. Agata Skowron-Nalborczyk, współprzewodnicząca ze strony katolickiej i Rafał Berger, współprzewodniczący ze strony muzułmańskiej. Sekretarzem generalnym Rady jest Grzegorz Olszewski.

Historia poprzednich obchodów Dnia Islamu znajduje się na stronie Rady: <http://www.radawspolna.pl>.

oprac. i skład: RWKiM

XXIV DZIEŃ ISLAMU W KOŚCIELE KATOLICKIM W POLSCE

26 stycznia 2024 roku obchodzić będziemy XXIV Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce. Obchodzony tradycyjnie po zakończeniu Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, nawiązuje do tematu orędzia Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego, kierowanego do wyznawców islamu na zakończenie muzułmańskiego miesiąca postu, ramadanu. Tegoroczne hasło Dnia Islamu brzmi: „Chrześcijanie i muzułmanie: promotorzy miłości i przyjaźni”.

Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce obchodzony jest od 2001 r. z inicjatywy Rady Wspólnej Katolików i Muzułmanów.

Z okazji XXIV Dnia Islamu Rada Wspólna Katolików i Muzułmanów, przy współpracy Komitetu ds. Dialogu z Religiami Niechrześcijańskimi KEP, przygotowała wkładkę do „Biuletynu Ekumenicznego”. Znajdują się w niej materiały, które mogą posłużyć pomocą przy organizacji lokalnych spotkań lub do wykorzystania w osobistej refleksji z tej okazji. Materiały zawierają polskie tłumaczenie tegorocznego orędzia Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego, cytaty z Biblii i Koranu dotyczące miejsc kultu i ich ochrony, tekst modlitwy wiernych z tej okazji oraz schemat tradycyjnego programu obchodów centralnych.

Zachęcamy do korzystania z poniższych tekstów.

PAPIESKA RADA DS. DIALOGU MIĘDZYRELIGIJNEGO

Orędzie na miesiąc Ramadan oraz *Id al-Fitr* 1444 H. / 2023 A.D.

Chrześcijanie i muzułmanie: promotorzy miłości i przyjaźni

Drodzy Bracia i Siostry muzułmanie!

Czas Ramadanu jest ważny dla Was, ale także dla Waszych przyjaciół i sąsiadów oraz wszystkich braci w wierze wyznających inne religie, w szczególności zaś chrześcijan. Wzmacniane są istniejące przyjaźnie i budowane są nowe, otwierając drogę do bardziej pokojowego, harmonijnego i radosnego współistnienia. W ten sposób realizowana jest wola Boża dotycząca naszych wspólnot, ale też wszystkich w ogóle społeczności i członków wielkiej rodziny ludzkiej.

Wiemy, drodzy przyjaciele, że pokojowe i przyjazne współistnienie napotyka na poważne zagrożenia i wyzwania: ekstremizmy, radykalizmy, polemiki i dysputy czy też religijnie motywowaną przemoc. Te zagrożenia napędzane są przez kulturę nienawiści. Musimy zatem znaleźć najbardziej odpowiednie sposoby, aby się jej przeciwstawić i pokonać ją umacniając miłość i przyjaźń, w sposób szczególnie pomiędzy chrześcijanami a muzułmanami, ze względu na więzy, jakie nas łączą. Dlatego właśnie chcielibyśmy skorzystać z okazji, aby podzielić się z Wami paroma przemyśleniami na ten temat, mając również nadzieję, że podzielicie się Waszymi.

Wszystko zaczyna się od nastawienia, jakie mamy wobec siebie nawzajem, szczególnie tam, gdzie istnieją między nami różnice etniczne, wyznaniowe, kulturowe, językowe czy polityczne.

Różnice mogą być postrzegane jako zagrożenie, ale każdy z nas ma prawo do właściwej sobie tożsamości z jej różnorodnymi komponentami. Jednocześnie nie możemy pomijać czy zapominając o tym, co jest nam wspólne: „Jedną bowiem społeczność stanowią wszystkie narody, jeden mają początek, ponieważ Bóg sprawił, że cały rodzaj ludzki zamieszkuje cały obszar ziemi, jeden także mają cel ostateczny, Boga, którego Opatrzność oraz świadectwo dobroci i zbawienne zamysły rozciągają się na wszystkich, dopóki wybrani nie zostaną zjednoczeni w Mieście Świętym, które oświeci chwała Boga, gdzie narody chodzić będą w Jego światłości.” (Deklaracja Soboru Watykańskiego II o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich, *Nostra aetate*, 28 października 1965 r., p. 1).

Negatywne nastawienie i zachowanie wobec tych, którzy są od nas inni, ma, niestety, rozliczne odłony: podejrzliwość, strach, rywalizacja, dyskryminacja, wykluczenie, prześladowanie, kłótnie, wyzwiska i obmowa – oto kilka przykładów.

Platformy mediów społecznościowych są częstym miejscem takich szkodliwych zachowań. Zniekształcona zostaje ich rola jako środków komunikacji i budowania przyjaźni tak, że stają się narzędziami wrogości i walki. Tak pisze o tym papież Franciszek: „Ludzie, broniąc swej konsumpcyjnej i wygodnej izolacji, wybierają stałe i obsesyjne przywiązanie. Sprzyja to wzniecaniu nietypowych form agresji, obelg, znęcania się, dyskwalifikacji, słownego biczowania, aż po zniszczenie drugiej osoby z wściekłością, która nie mogłaby zaistnieć w realnym kontakcie, ponieważ wszyscy zniszczylibyśmy się nawzajem. Agresywność społeczna znajduje w urządzeniach mobilnych i komputerach możliwość niezrównanej ekspansji.” (Encyklika *Fratelli tutti*, 3 października 2020 r., p. 44).

Przeciwieństwem wspomnianych wyżej zachowań negatywnych są: szacunek, dobroć, miłość miłosierna, przyjaźń, wzajemna troska obejmująca wszystkich, przebaczenie, współdziałanie dla wspólnego dobra, pomoc tym, którzy są w jakiegokolwiek potrzebie i troska o środowisko naturalne, aby nasz „wspólny dom” był przyjemnym i bezpiecznym miejscem do życia razem, w radości i pokoju.

Nie będziemy mogli zapobiegać kulturze nienawiści i przeciwstawić się jej promując w jej miejsce kulturę miłości i przyjaźni, bez solidnej edukacji przyszłych pokoleń we wszystkich tych miejscach, gdzie są wychowywani: w rodzinie, w szkole, w miejscach kultu religijnego i w mediach społecznościowych.

Świat, w którym królują sprawiedliwość, pokój, braterstwo i dostatek podoba się Najwyższemu i jest źródłem radości, woła więc o nasze szczerze i wspólne zaangażowanie.

Drodzy bracia i siostry muzułmanie, niech obfite błogosławieństwo Najwyższego spłynie na Was podczas ramadanu i obyście mogli świętować *Id al-Fitr* w radości płynącej z wierności Najwyższemu oraz miłości ku Niemu i wszystkim tym, których spotykacie, i z którymi żyjecie.

Z Watykanu, 3 marca 2023 r.

kard. Miguel Ángel Ayuso Guixot, M.C.C.I.

Przewodniczący

ks. prałat Indunil Kodithuwakku Janakarathne Kankanamalage

Sekretarz

tłum. Natalia Wizimirska (RWKiM)

Czytania z Biblii

Przyjaciel kocha w każdym czasie, ale brat się rodzi w nieszczęściu. (Prz 17, 17)

«Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem». To jest największe i pierwsze przykazanie. Drugie podobne jest do niego: «Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego.» (Mt 22, 37-39)

Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.

(J 15, 13)

W miłości braterskiej nawzajem bądźcie sobie życzliwi. W okazywaniu czci jedni drugich wyprzedzajcie. (Rz 12, 10)

Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka pokłasku, nie unosi się pychą; nie jest bezwstydną, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje (...).

(1Kor 13, 4-8)

Na to zaś wszystko [przywdziejcie] miłość, która jest spoiwem doskonałości. (Kol 3, 14)

Dlatego też właśnie, dotożywwszy całej pilności, dodajcie do wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, do poznania powściągliwość, do powściągliwości cierpliwość, do cierpliwości pobożność, do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni braterskiej zaś miłość. (2P 1, 5-7)

Umiłowani, miłujmy się wzajemnie, ponieważ miłość jest z Boga, a każdy, kto miłuje, narodził się z Boga i zna Boga. (1J 4, 7)

Czytania z Koranu

*I trzymajcie się razem węzła Boga, i nie rozdzielajcie się!
Wspominajcie dobroć Boga nad wami!
Oto byliście wrogami,
a On uczynił przyjaźń w waszych sercach i staliście się przez Jego dobroć braćmi! Byliście na skraju przepaści Ognia,
a On was od niego wyratował.
W ten sposób Bóg wyjaśnia wam Swoje znaki.
Być może, wy pójdziecie drogą prostą!*
(3:103)

*(...) dla tych, którzy rozdają,
i w radości, i w utrapieniu;
dla tych, którzy powstrzymują gniew
i przebaczą ludzom;
– a Bóg kocha ludzi czyniących dobro –*
(3:134)

*O wy, którzy wierzycie!
Trzymajcie się prosto przed Bogiem,
dając świadectwo sprawiedliwości.
I niech nienawiść do jakiegokolwiek ludu
nie skłania was do grzechu,
abyście nie popełnili niesprawiedliwości.
Bądźcie sprawiedliwi!
To jest najbliższe bogobojności.
Bójcie się Boga!
Zaprawdę, Bóg jest w pełni świadomy tego, co czynicie!*
(5:8)

*Być może, Bóg ustanowi między wami
i tymi spośród was,
dla których jesteście wrogami
– przyjaźń.
Bóg jest wszechmocny!
Bóg jest przebaczący, litościwy!
Bóg nie zabrania wam,
abyście byli dobrzy i sprawiedliwi
względem tych, którzy was nie zwalczali
z powodu religii
ani nie wypędzali was z waszych domostw.
Zaprawdę, Bóg miłuje ludzi sprawiedliwych!*
(60:7-8)

wybór: ks. Leonard Fic, Paweł Szuppe (K. ds. D. z R.Nchrz)

wybór: Rafał Berger (RWKiM)